

af den udenrigsministerielle Lov har kostet. Disse Beløb, som navnlig findes paa Ændringsforslagene Nr. 345, 349, 351 og 352, er ganske overordentlig store, omfatter i alt 2 Mill. Kr., som lagt til det Beløb, der allerede fandtes paa Tillægsbevillingslovsforslaget, bringer Udenrigsministeriets Budget op paa ca. 7½ Mill. Kr. Naar man nu erindrer, at Udenrigsministeriet før Krigen kostede ikke 1 Mill. Kr. om Aaret, og at det i 1919—20, det sidste Aar, da den højtærede Udenrigsministers Forgænger styrede Aførelserne under Krigen og efter den, androg lidt over 3 Mill. Kr., og nu ser, at Beløbet er 7 400 000 Kr., maa man erkende Rigtigheden af de Bemærkninger, der blev fremsat her under Behandlingen af den udenrigsministerielle Lov, at hele denne Lovgivning er spændt ud over det rimelige, ud over, hvad der er rimeligt for et Land som Danmark.

Til denne almindelige Opfattelse af den udenrigsministerielle Lov kommer Spørgsmaalet om Lovens Forvaltning. De Ændringsforslag, der her er stillet, indeholder i Virkeligheden kun en Meddelelse om, hvad Udenrigsministeren har anvendt, og ærede Medlemmer maa henvises til i Betænkningen at se, hvortil de er anvendt, og se de uhyre Beløb, som er anvendt, og hvis Størrelse ofte forekommer besynderlig, og som derfor ogsaa i Udvalget fra alle Sider har været Genstand for Kritik og har givet Anledning til det Spørgsmaal, om ikke en overdreven Flothed hersker paa dette specielle Omraade. Derfor har vi ikke tiltraadt disse Ændringsforslag. Pengene er udbetalt, og det, som jeg vil tilraade mine Meningsfæller og andre her i Salen, er at afholde sig fra at stemme for Ændringsforslagene Nr. 345, 349, 351 og 352 for derigennem at tilkendegive, at der slet ikke har været nogen Mulighed for at prøve Rigtigheden og Nødvendigheden af de Beløb, som her er kommet til Anvendelse.

Jeg skal yderligere nævne, at der under Nr. 1009 findes et Underændringsforslag vedrørende Erhvervelse af Gesandtskabsbygninger, ogsaa stillet af Udenrigsministeren. Ogsaa om dette hedder det, at det er tiltraadt af Udvalget. Det vil være Tingets Medlemmer bekendt fra en tidligere Afstemning her i Salen, at der var en Bevilling til en af disse Gesandtskabsbygninger, som ikke er tiltraadt af det radikale Venstres og Socialdemokratiets Repræsentanter. Vi har stemt imod Reparation af disse Bygninger for straks, første Gang de mødte her i Tinget, at tilkendegive vor Stilling, men Erhvervelsen, som ligger til Grund for

den Bevilling, som kom paa Finansloven, har vi tilkendegivet vor Modstand imod i selve Udvalget og kan altsaa heller ikke stemme for den her. Jeg maa derfor opfordre Meningsfæller og andre til at undlade at stemme ved Ændringsforslag Nr. 1009, der nu omfatter baade Ting, som vi har tiltraadt, og Ting, vi har modsat os.

Under Nr. 318 findes et Ændringsforslag vedrørende Finansministerens Budget, som ogsaa angaar Udenrigsministeriets Sager, idet det omhandler Arveafgiften af de Ernst Güntherske Ejendomme. De Radikale og Socialdemokraterne har i Udvalget, med forskellig Motivering, udtalt sig imod Eftergivelsen af denne Arveafgift, og jeg vil derfor tilraade, at man stemmer imod den Anmærkning, her foreslaas indsat. Vi har for vort Vedkommende den Opfattelse, at det er Udtryk for en meget daarlig Administration, at man ikke havde dette Forhold vedrørende Arveafgiften klaret, den Gang hele denne Sag ordnedes. Da burde det være meddelt, hvorledes Sagen laa, og hvilken Stilling man maatte ønske at tage. Det kan ikke gaa an, længe efter at Handelen er sluttet, at komme med et Forslag om, at den skal forrykkes i saa høj Grad, som det sker ved Arveafgiftens Eftergivelse.

Jeg skal saa kun flygtigt omtale det Ændringsforslag, som findes under Nr. 116, og som angaar Nedskrivning af Statsbanernes Kulbeholdninger; et Ændringsforslag, jeg ser med Glæde ud fra det gamle Ord, at sent er bedre end aldrig, men ønskeligt havde det unægtelig været, om dette Ændringsforslag var kommet tidligere. Nu nedskrives Statsbanernes Kulbeholdninger, hvori endnu findes Rester af de Kulkøb, som foretoges i Sommeren 1920, med i alt 16 Mill. Kr., og allerede ved at se dette Tal vil ærede Medlemmer kunne danne sig en Forestilling om, hvilke Tab disse Kulindkøb har paaført Staten i Efteraaret 1920 og i Løbet af hele 1921, naar Resterne nu i Foraaret 1922 opblandet og opspædt med nye Indkøb kan medføre en Nedskrivning paa 16 Mill. Kr. Det samlede Tab er det vanskeligt at opgøre, men det ligger vel mellem 50 Mill. og 70 Mill. Kr., snarest nærmest ved det sidste Tal. Jeg skal blot i Forbindelse med dette nævne, hvilken Indflydelse Kullene har haft paa Statsbane-driften, og i hvilken Grad de har forvansket Folks Opfattelse af Statsbanevæsenet i sin Helhed. Dette fremgaar af det sidste Regnskab for den første Maaned af indeværende Finansaar, hvor Statsbanerne for første Gang har opereret med Kulbeholdninger til en rimelig Værdi, og jeg gør op-